

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

Cap. I. Bulla Clementis VIII. de erectionibus Confraternitatum, &
communicationibus privilegiorum, indulgentiarum, aliarumque spiritualium
gratiarum &c. cum necessarijs ad illam scholijs atque ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

PARS OCTAVA,

DE CARMELO-PARTHENIÆ CONFRA-
TERNITATIS erectione, Sodalium admiffione, sa-
cri Scapularis benedictione atq; elargitione,
forma, colore, gestandiq; modo, &c,

CAPUT I.

Bulla CLEMENTIS VIII. de erectionibus Con-
fraternitatum, & communicationibus Privilegiorum, Indul-
gentiarum, aliarumq; spiritualium gratiarum &c. cum neces-
sarijs ad illam Scholijs, atq; obser-
vationibus.

UM CLEMENS VIII. complura de-
creverit in Bulla, *Quæcumq; à Sede Apostolica.*
quæ est apud Cherubinum inter alias ejusdem
Pontificis 115. pro universis Confraternita-
tibus, quæ omnia, aut ad formam eas institu-
endi, aut ad modum, methodumq; admini-
strandi, tum in spiritualibus, tum in tempora-
libus pertinent, priusquam de nostri Carme-

lo-parthenij Sodalitij erectione, Sodalium receptione, cæterisq;
eiusmodi differere incipiamus, iuvat ipsum Diploma CLEMENTIS
cum quibusdam in illud Scholijs ac observationibus hic adponere &
præmittere, tanquam fundamentum eorum, quæ circa hæc dicturi
sumus.

BULLÆ CLEMENTIS VIII.

Publicata Romæ 24. Decembris an. 1604.

S s s 2

Super

437.

Super modo & forma per quoscunq; Regulares Ordines, Religiones, Instituta, seu Archiconfraternitates, & Congregationes seculares, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in erectionibus, & aggregationibus Confraternitatum, & Congregationum, & Communicationibus Privilegorum, Indulgentiarum, Facultatum, aliarumq; spiritualium gratiarum, & Indulgentiarum, eisdem Confraternitatibus, & Congregationibus faciendis, impostertum observandis.

CLEMENS PAPA VIII. ad perpetuam rei

438. *memoriam.*

Proœmiũ.
Complures Pontifices diversis Regularibus Ordinibus concesserunt privilegium erigendi Confraternitates & facultate indulgentias &c. communi-
candi, nulla præscripta forma qua id fieret, indeoq; prævæ inde consuetudines irrepsertunt.

Quacumq; à Sede Apostolica ad promovendam Christi fidelium salutem ab- quando concessa sunt, etsi ea maturo consilio, magnæque prudentiæ & caritati sancita & decreta sint, tamen cum Romani Pontifex de animarum salute sollicitus progressu temporis animadvertit sensim aliquos abusos in eisdem statutis & decretis observandos provenire; debet pro sui Pastoralis Officij munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino potest, adhibito salubri remedio providere.

re privilegium erigendi Confraternitates & facultate indulgentias &c. communi-
candi, nulla præscripta forma qua id fieret, indeoq; prævæ inde consuetudines irrepsertunt.

§. 1. Cum itaque à pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & forsitan etiam à Nobis, nonnullis Regularibus Ordinibus, Religionibus, & Institutionibus, ac etiam Christi fidelium secularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diversarum nationum, nominum, & institutorum tam in Alma Urbe Urbis, quam in aliis Civitatibus, & locis Christiani Orbis institutis, facultas erigendi in eorum, & alijs Ecclesijs & Collegijs, necnon etiam sibi aggregandi Confraternitates & Congregationes in eadem Urbe, & in alijs locis existentes, eisque Privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta sibi concessa respectivo communicandi, attributa fuerit; ac nulla certa forma vel ratio præscripta sit, quæ in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus & communicationibus faciendis servari debeat; propterea sive negligentia superiorum, Ordinum, Religionum, & Institutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum & Congregationum erigentium, instituentium, aggregantium & communicantium, quæ Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, institutis & aggregandis, & quibus communicationes privilegorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum sunt, non servant formam in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus servari debitam, necque præscribunt modum, quo privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta consequi debeant; seu ipsarum Confraternitatum & Congregationum incuria, quæ non inquirunt ea, quæ præstare oportet, ut illa consequantur, nonnulla prædictæ consuetudines irrepsertunt, multaque inconvenerunt inde provenerunt.

439.

Hic ergo Pontifex decernit,

§. 2. Quibus Nos pro commisso nobis Apostolica sollicitudinis officio, paternæque erga omnes Christi fideles charitate prospicere volentes, hac nostra Constitutione perpetuò valitura, decernimus atque statuimus, ut impostertum tam huiusmodi Urbis nostræ, quam aliarum Civitatum, & locorum totius Christiani Orbis Regu-

larium Ordinum, Religionum, & Institutorum, quibus in eorum, & quibuscunque alijs Ecclesijs, & Collegijs Confraternitates secularium erigendi & instituendi facultas concessa est; necnon etiam Archiconfraternitatum, & Congregationum cuiusvis nationis, nominis, & instituti illa sint, & in quibuscunque Ecclesijs, Domibus & Oratorijs, tam secularium, quam, ut praefertur, quorumcunque etiam Mendicantium Ordinum, Religionum, & Institutorum Regularium, quavis tam Ordinaria, quam Apostolica auctoritate erecta ac instituta existant, seu alius quovis modo introducta reperiantur, quibus alias Confraternitates & Congregationes instituendi, erigendi, ac sibi aggregandi, illisque privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta praedicta largiendi, & communicandi potestas à Romanis Pontificibus, Praedecessoribus nostris, vel à nobis, & Apostolica sede attributa fuit, Magistri, Priores, Praepositi, Rectores, Gubernatores, Praeceptores, Primicerij, Pralati, Custodes, Guardiani, Praefecti, Administratores, & alij Officiales, seu superiores quovis modo nuncupati; Regularium siquidem Ordinum, Religionum, & Institutorum unam tantum Confraternitatem & Congregationem, de consensu tamen Ordinarij loci, & cum literis ejus testimonialibus, quibus Confraternitatis & Congregationis erigenda, & instituenda pietas, & Christiana charitatis officia, qua exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum, & quibuscunque alijs Ecclesijs, & Collegijs erigere, & instituere valeant.

§. 3. Caterarum vero Archiconfraternitatum & Congregationum in singulis Civitatibus, Oppidis, vel locis unam etiam Confraternitatem, & Congregationem duntaxat, qua Apostolica, vel Ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, Religioni, Instituto, Archiconfraternitati, & Congregationi ejusdem, vel alterius nationis, nominis, & instituti aggregata sit, praevis similiter loci Ordinarij consensu, & cum ejus literis testimonialibus, quibus ejusdem Confraternitatis & Congregationis aggreganda institutum, pietas, & Christiana charitatis officia, qua exercere consuevit, apud eos commendentur, sibi adungere & aggregare possint.

§. 4. Huic vero Confraternitati & Congregationi erigenda, influenda, seu aggreganda, ea tantum privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta, qua ipsi Ordini, Religioni, Instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seu Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti nominatim & in specie, non autem, qua per extensionem, vel communicationem sibi quovis modo concessa sunt, & illa quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar sed expresse, & in specie, communicare valeant.

§. 5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & Institutorum erigentium, & instituentium, ac communicantium, seu Archiconfraternitatum & Congregationum aggregantium edita, Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, & aliorum praedictorum fieri impertiri non possint, nisi ea prius ab Episcopo Diocesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint; qua nihilominus ejusdem Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subiecta remaneant.

§. 6. Insuper volumus, & ordinamus, ut praedicti Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, necnon Archiconfraternitates,

quod Officiales Ordinum Regularium unam tantummodo Confraternitatem singulis in locis de consensu Ordinarij instituere valeant.

440.

Saeculariū Archiconfraternitates, vel Congregat. itidem unā solūm Confratern. singulis in locis possunt aggregare. Communicare illis possunt indulgentias & gratias nominatim eis concessas, & nō alias.

441.

§. Con-

Certā Formulā erigendi & indulgentias comunicandi ab hoc Pont. factā feruari jubet. religiones & societates aggregat. didis indulgentijs & gratijs eis comunicatis uti possunt, prævia Ordinarij recognitione. Eleemosynas Officialiales Ordinū & Confraternitātū excipiunt, juxta modū ab Ordinario præscribēdū, easq; in pios usq; exponant.

442.

Confessarj vigore privilegiorū eligēdi, si sæculares ab Or-

§. 6. *Congregationes aggregantes certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam à nobis notissimè approbatam diligenter observent, seu eandem quàm privilegia, indulgentias, facultates, aliasq; spirituales gratias & indulta ipsi Ordinibus, Religionibus, Institutis erigentibus & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus & Congregationibus aggregantibus nominatim, & expressè, non autem per communicationem, neque ad instar, ut supra, concessa, ipsi Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, instituendis & aggregandis, & quæ communicationes sunt, communicare possint.*

§. 7. *Quibus Confraternitates & Congregationes, ejusdem duxtaxat nationis & nominis, Ordinis, Religionis, Instituti, Archiconfraternitatis & Congregationis, cui aggregantur, tam hactenus aggregata, quam impostertum aggreganda utantur, possintur & gaudeant: ita ut dictarum Confraternitatum & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes facta sint, Ministri, & Officialiales, & alij supradditi, privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta hujusmodi, prævia tamen recognitione Ordinarij loci, qui adhibitis duobus de ejusdem Ecclesia Capitulo, illa juxta facti Consilij Trident. decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.*

§. 8. *Quibus etiam Ministris, Officialibus, & alijs prædictis Eleemosynarum, & alia oblata Christiana charitatis subsidia, juxta modum, & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, pelvis, & capsis, quæ in Ecclesijs, & Oratorijs dictarum Confraternitatum & Congregationum publicè ad hoc exponi consueverant, excipiendi potestas detur. Atque hoc ipsam Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia ac communicantia, seu Archiconfraternitates & Congregationes aggregantes, tam Alma Urbis nostræ, quam aliarum Civitatum & locorum quorumcumque, juxta modum à Vicario Urbis, & ab Ordinarij locorum respectivè præscribendum, observare teneantur. Eleemosynas autem sic collectas in reparationem, & ornatum Ecclesiarum, tam Ordinum, Religiosorum, Institutorum erigentium, instituentium & communicantium, ac Archiconfraternitatum & Congregationum erigendarum, instituendarum & aggregandarum, & quibus communicationes sunt, aut in alios earum pios usus, arbitrio ejusdem Vicarij nostri in Vrbe, necnon Ordinarij locorum respectivè, fideliter exponere, atque erogare procurent, ut omnes intelligant caelestes Ecclesia thesauri, non quasi, aut alicujus lucri causa, sed pietatis, & charitatis excitanda gratia, & apostolica Sedis benignitate, Christi fidelibus aperiri.*

§. 9. *Præterea volumus, ut Confessarj, qui vigore privilegiorum ipsi Ordinibus, Religionibus, Institutis erigentibus, instituendis, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus & Congregationibus aggregantibus concessorum, ac Confraternitatibus & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi possunt, & poterunt Sæculares, scilicet, in Alma Vrbe à prædicto nostro Vicario; extra Urbem verò à locorum Ordinariis: Regulares autem non solum à prædicto nostro, & à locorum Ordinariis respectivè, sed etiam à suis Superioribus approbati sint: utque Confratres consentientes à criminibus, casibus & censuris, juxta dictorum privilegiorum (quatenus tamen sint in usu, & factis Concilij Tridentini*

dentini decretis, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & nostris Constitutionibus non adferentur, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sint) formam & tenorem duntaxat absolvere valeant.

Decernimus insuper, ut iidem Confessarii prædictos Confratres cujuscunque gradus, status, conditionis & præminentia, etiamsi speciali nota digna fuerint, à casibus contentis in literis, qua die Cæna Domini legi consueverunt, necnon Violationis immunitatis & libertatis Ecclesiastica, & clausura Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessaria & urgente causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiamsi causa, & licentia concessa abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint; necnon violenta manus injectionis in Clericum, & singulari certaminis seu duelli; ac ab alijs etiam casibus, tam à Nobis, quàm à prædicto nostro in Urbe Vicario, & locorum Ordinarijs respectivè reservatis, & pro tempore referendis, & etiam à quavis excommunicatione ab homine lata, absolvere, & super irregularitatibus tam ex aliquo defectu provenientibus, quàm occasione delicti contractis, cum aliquo dispensare, prætextu dictorum privilegiorum nullo modo possint.

§. 10. Demum statimus, & pariter ordinamus, ut Confraternitates & Congregationes ubivis locorum, quavis auctoritate, ut præfertur, erecta & instituta, & quibus communicationes prædicta facta sunt, ac cuicunque ex dictis Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus ubilibet existentibus hæcenus aggregata, ab eisdem respectivè Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus & Congregationibus novæ erectionum, institutionum, communicationum & aggregationum literas, juxta formam à nobis novissime approbatam infra annum si in Europa sint, & si extrà Europam fuerint, infra biennium à dæe publicationis præsentium in Romana Curia faciende computandos, impetrare teneantur: alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones & quacunque communicationes privilegiorum, facultatum, indulgentiarum, aliarumque spiritualium gratiarum, & indulgentiarum, & aggregationes illarum vigore ipsis concessa, nullius sint roboris & momenti, ac revocata & abolita censeantur eo ipso.

§. 11. Erectionum autem, institutionum, communicationum, & aggregationum, tam hæcenus factarum, quàm deinceps faciendarum litera, ab ipsis Ordinibus, Religionibus, Institutis, seu Archiconfraternitatibus & Congregationibus grati omnino, ac nulla prorsus mercede, etiam à sponte dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

§. 12. Quod si Ministri aliqui, superiores, vel Officiales, quocunque nomine nuncupati, Ordinum, Religionum, Institutum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum & Confraternitatum hujusmodi, quavis auctoritate, vel privilegio, & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmissa in aliquo venire, vel facere præsumperint, erectiones, institutiones & communicationes privilegiorum, indulgentiarum, facultatum, spiritualiumque, gratiarum, & indulgentiarum, aliorumque præmissorum concessiones, necnon aggregationes per ipsos faciende, seu renovanda nullius sint roboris, & momenti, & quilibet eorundem Ministrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum privationis officiorum, qua obviunt, ac inhabilitatis ad illa, & alia impostèrem obtinenda pœnam, que ab alio, quàm à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente remitti non possit, incurrat eo ipso.

§. 13. De-

dinario, si verò Regulares sint, ab Ordinario, & eorum Superiore approbari debent.

A quibus casibus illi absolvere queant Confratres, hic exprimitur

443.

Confraternitates jã erectæ renovandæ sunt juxta formam hic traditam, & intra tēpus hic adsignatum.

Literæ institutionis gratis expediendæ.

Officiales contra venientes pœnâ privationis officiorum incurrunt & concessiones nullæ sint.

444.
Decretum
irritans.

Clausul.
derog.

Notifica-
tio facien-
da per Or-
dinarios.

§. 13. *Decernentes presentes Literas perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, & ab omnibus & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, sicq. nostra mentis, & intentionis existere: & ita, & non aliter per quoscunq. Judices &c.*

§. 14. *Non obstantibus, quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis, &c.*

§. 15. *Vt autem presentes Litera ad omnium, quos concernunt, melius facilius deserviant, volumus illas ad Valvas Basilicarum S. Ioan. Lateranens. & Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Florae more solito publicari, & affigi, atq. ijs inde amotis, earundem exempla, etiam impressa ibi affixa relictis, factaq. publicatione huiusmodi, omnes Regulares Ordines, Religiones, Instituta, & Archiconfraternitates, Congregationes, & Confraternitates Sacramentarias, quae in Vrbe quascumq. post mensem, quae vero in Europa, post decem menses, & quae deinceps intra Europam fuerint, post octidecim menses, a die publicationis huiusmodi computandos, perinde afficere & archare, ac si earum cuilibet nominatim insinuata fuissent.*

§. 16. *Et nihilominus, ut ipsae presentes Litera notoria fiant, magis omnibus innotescant, uniuersis & singulis venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs per eadem presentes committimus, & mandamus, ut per se, vel alium, seu alios, hactenus Literas, postquam earum exemplum receperint, seu earum notitiam habuerint, semel, aut pluries, prout eis magis expedire visum fuerit, in ius Cathedralibus, & maioribus respectu Ecclesiarum Civitatum, Oppidorum, & locorum quorumcumq. eorum Diocesum, dum in eas major populi multitudo ad Divina conuenerit, solemniter publicent, & publicari auctoritate nostra mandent, ac faciant.*

§. 17. *Ceterum quia difficile foret easdem presentes ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus &c. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo piscatoris, die 7. Decemb. 1604. Pontificatus nostri anno 13.*

Scholia atq. Observationes in praefatam CLEMENTIS Bullam.

445.
Quem in
finem praesertim edita sit haec Constitutio?

Haec Constitutio edita est pro reformatione erectionis Confraternitatum, & aggregationis earundem, ut omnibus cordi & coram sit praescripta erectionis, & aggregationis forma: atque etiam iam erectae, licet canonicae, ad hanc formam renovandae sunt, ut ipsa constat Constitutione. Et cum forma praescripta cum decreto irritante conjuncta sit, ideo, ea non servata, erectio, & aggregatio nulla erit, neque erunt verae Confraternitates, nec participabunt privilegia, gratias & indulgentias &c. per summos Pontifices concessas. Et nisi cuncta, quae in hac Constitutione praecipuntur, decernuntur observata fuerint, ac concurrant, deficiet forma praescripta.

scripta. Hoc autem de ijs solum intelligendum est, quæ concernunt substantiam erectionis, & aggregationis. Pro pleniori horum intelligentia complura inferius dicemus, quæ attentius perpendenda sunt.

Constitutio hæc afficit omnes, ita ut (juxta complurium sententiã) nulla prorsus Confraternitas subsistere possit, nisi servando præscriptam formam. Proinde cum dubitaretur, an Canonici & Capitulum S. Joannis Lateranensis de Urbe sub hac Constitutione comprehenderentur? comprehendi declaravit PAULUS V. in sua Constitut. incipiente, *Quæ salubriter*. edita 1610. ut observant Cherubinus in *Compendio Bullar. Schol. 2. ad Constitutionem* 115. CLEM. VIII. & Lezana *Tom. 2. quæst. Regul. Cap. 15. num. 7.*

QUOD autem spectat ad formam erectionis, & aggregationis, unam tantum in singulis locis possunt erigere, aut aggregare, qui habent facultatem aggregandi: & ideò si plures erigerentur, posteriori loco erectæ, essent nullæ, sicut etiam aggregatæ. Hoc tamen procedit de futuro, non autem de jam canonicè erectis; nam, quamvis sint plures in eodem loco ejusdem nominis, & instituti, possunt omnes renovari juxta formam præfatæ Constitutionis ex declaratione S. Congregationis. Hoc verò solum procedit quoad erectas in Ecclesijs Regularium, qui saltem sint duodecim numero, ut observat etiam Lezana *loc. cit. num. 8.* Imò in eadem declaratione habetur, quod Regulares, habentes facultatem erigendi Confraternitates, possint & antiquas confirmare, & novas instituere, quamvis loca ipsarum non obtineant illam distantiam, quæ præscribitur in literis Apostolicis, accedente tamen consensu Ordinarij, qui in scriptis est exhibendus, priusquam dispensetur super distantia, & non aliter.

RURsus pro forma institutionis novarum Confraternitatum, aut confirmationis antiquarum, requiritur consensus Ordinarij, ut constat ex illis verbis: (*Et cum literis ejus testimonialibus, quibus Confraternitatis erigenda, & instituenda pietas, & Christianæ charitatis officia, que exercere cupit, apud eos commendatur.*) Atque idem consensus requiritur etiam pro aggregatione, ut *ibid.* habet Pontifex, & notant Gavant. in *Manuali*, verbo *Confraternitas*, num. 3. Lezana *loc. cit. num. 19.* Cespedes de *Exempt. Regul. Cap. 24. dub. 376. num. 4. & sequenti.* Ex declaratione

Et quæ concernat & afficiat?

446.

Una duntaxat Confraternitas singulis in locis erigenda, & quomodo hoc intelligendum? Quinã Regulares possint Confraternitates antiquas confirmare, & novas instituere & quomodo?

447.

Requiritur ad hæc consensus Ordinarij.

ratione tamen S. Congreg. de qua *supra*, poterant Regulares, ubi sunt duodecim de familia, confirmare absque consensu Ordinarij canonicè erectas in suis Ecclesijs ante promulgationem Constitutionis CLEMENTIS VIII. talisque facultas duravit per annum à promulgatione pro Europa, & per biennium extra Europam. Verum, quæ hic diximus de consensu Ordinarij ad erectionem, aut confirmationem Confraternitatum requisito, intelligunt nonnulli non de proprijs Regularium Ecclesijs, sed de alienis, seu Sæcularium, de quorum numero est Hyacinthus Donatus SS. Theolog. Magist. & V. L. D. Ord. Prædic. qui Tom. 4. *Additionum ad Praxim resolutoriam moral. Tract. 8.* inter alia hæc habet: *Oportet cum Lezana loc. citato num. 40. advertere, quod PAVLVS V. in sua Bulla incipiente Cum certis edita 30. die Octobris an. 1606. concessit Reverendissimo P. Generali Carmelitarum, & eo absente Vicario Generali, facultatem instituendi Confraternitates ad prescriptum, dictæ Constitutionis CLEMENT. VIII. absq; consensu Ordinarij: qua gratia, ob communicationem privilegiorum; uti possunt omnes ad Ordinum Generales juxta dictam declarationem sacre Congregationis &c.* Hac ille: qui etiam ad hoc confirmandum adducit Decretum sacre Congregationis ab illustriss. & Reverendiss. Card. Arigon. ad illustriss. Archiepiscopum Bononiens. transmissum, quod nos supra IV. Part. Cap. 3. produximus. Videndus quoque idem Author *quest. 9. n. 1.*

448.

Quænam privilegia, indulgentias &c. communicari queant? Utrum ipsi institutores Confraternitatum gaudeant privilegij & indulgenti-

INSUPER pro forma institutionis & aggregationis requiritur, quod ea tantum privilegia, indulgentiæ, aliæque gratiæ, & indulta, quæ in specie concessa sunt Ordini, Religioni, Archiconfraternitati, & Confraternitati erigenti, seu aggreganti *in specie & nominatim*, communicentur; non autem quæ instituens, aut aggregans participat *per communicationem, seu extensionem, aut sub generali forma verborum, seu ad instar.* Circa quod Lezana Tom. 2. *quest. Regular. cap. 15. num. 11.* dubitat: An Institutores & Aggregatores Confraternitatum possint frui privilegij, gratijs, & indultis non sibi specificim & nominatim concessis, sed per communicationem, extensionem &c. dum non possunt alijs communicare. Et affirmativè resolvit, licet postea aliorum iudicio relinquat, quia Pontifex non ea abrogat, & cassat, sed prohibet tantum communicare. Mihi tamen videtur procedendum cum distinctione. Si enim Confraternitas habet talia privilegia, gratias, indulta, &c. sibi communicata per-

aggregationem ad aliam, nequaquam poterit frui, sed habenda sunt pro abrogatis; quia cum Pontifex aggregationes omnes jam factas abroget, & casset, & similiter etiam communicationes privilegiorum &c. & jubeat renovari, seu confirmari, juxta formam suæ Constitutionis, non possunt habere alia privilegia, & indulta &c. nisi quæ secundum dictam Constitutionem communicari possunt. Si verò non habeat communicata ex vi aggregationis, poterit uti, & frui; quia ex vi præsentis Constitutionis prohibetur tantum communicatio respectu aliorum, non verò usus ipsorum habentibus eum ex communicatione summorum Pontificum.

DENIQUE pro forma requiritur, quod statuta Confraternitatum tam instituendarum, quam aggregandarum, quæ ipsi exhibentur, dum eriguntur, aut aggregantur, examinentur, atq; approbentur ab Episcopo Diocesano, & semper illius moderationi ac correctioni subint. Circa quod notat Lezana *loc. cit. num. 12.* debere intelligi de primævis institutis, quæ ipsi exhibentur, dum instituuntur, aut aggregantur: ac proinde poterunt sine consensu, seu approbatione Episcopi, successu temporis aliquid de novo statuere quod conferat ad bonum regimen, prout occasio tulerit. Hæc tamen, quæ de novo statuentur, suberunt moderationi & correctioni Episcopi, quia si principale institutum subest, à fortiori suberunt etiam, quæ sunt accessoria.

Hæc sunt, quæ statuit Pontifex servanda pro forma erectionis, & aggregationis Confraternitatum. Nonnulla autem alia decernit Pontifex, quæ non pertinent ad formam. Et **PRIMO**, quod non possint promulgare privilegia, indulta, gratias, indulgentias, quæ ab instituentibus, aut aggregantibus communicantur, nisi prius recognoscantur ab Ordinariis, adhibitis duobus de Capitulo, & interponatur decretum pro promulgatione. Circa hoc notat idem Lezana *num. 14.* Quod hoc non est necessarium, ut ipsi Confratres uti possint privilegiis, gratiis, indulgentiis sibi communicatis, sed ut possint promulgari. Ex quo deducendum est, quod neque uti possint absque prædicto decreto, privilegiis, gratiis &c. quorum usus prærequirit promulgationem. **SECUNDO** decernit: Quod possint quidem Confraternitates eleemosinas colligere, sed juxta formam præscribendam ab Ordinariis, ita tamen, ut removeantur mensæ,

tij non sibi nominatim concessis?

449.

Statuta Confraternitatum erigendarum examinanda & approbata sunt ab Ordinario. De quibus statutis hoc sit intelligendum

450.

Privilegia ac indulgentiæ &c. promulganda non sunt, nisi primum recognita ab Ordinario.

Confraternitatus eleemosynas

Colligere
licet juxta
formam
prescri-
bendam
ab Ordina-
riis.

Et quali-
ter hæc sint
expenden-
dæ?

451.

In quibus
casibus cir-
ca hæc nõ
requiratur
arbitrium
Ordinarij?

pelvas, & capsæ, quæ in Ecclesiis & Oratoriis Confraternitatum, pu-
blice ad hoc exponi consueverunt. Ex quo deducitur, quod Re-
gulares habentes privilegium colligendi eleemosynas inconsulto E-
piscopo non possunt tale privilegium communicare Confraternitati-
bus, quas erigunt, ut notant Leo 4. *part. Theauri Cap. 2. de Confraterni-
tatis*, num. 147. Cespèd. de *Exemptione Regular. Capit. 24. dub. 376. n. 19.*
Tum, quia in præsentì Constitutione requirit Pontifex, quod solùm
possint colligere eleemosynas, juxta formam ab Ordinario prescrip-
tam. Tum, quia tale privilegium non est cæteris communicabile,
ut notat Navar. *Consil. 13. num. 2. de temp. ordin. in 2. edit. atque idem*
in dicta Constitutione expresse statuitur, quod forma prescribenda,
ab Ordinario servetur ab institutis Confraternitatibus per Ordines
& Religiones. Hæc autem eleemosynæ per Confraternitates colle-
ctæ, expendendæ sunt in reparationem vel ornatum Ecclesiarum, aut
in alios pios usus, arbitrio Ordinarij. Ecclesiæ autem, quæ par-
ticipare possunt fructum harum eleemosynarum, sunt omnes, qui
quocumque modo spectant ad easdem Confraternitates; nempe Ec-
clesiæ Ordinum, Religionum, Institutorum erigentium, instituen-
tium & communicantium, atq; Archiconfraternitatum & Congrega-
tionum erigendarum, instituendarum, & aggregandarum, & quibus
communicationes fiunt. Unde cum possint expendi etiam in alios
pios usus, poterunt etiam expendi in Oratorij, seu Ecclesiæ Con-
fraternitatis usus; nempe in cereos, suppellectilem sacram, & alia
hujusmodi.

QVÆRES, An debeant expendi semper arbitrio Ordinarij?
Resp. Quod quando expenduntur in ornatum, aut reparationem
Ecclesiarum, de quibus in *num. precedenti*, non requiritur arbi-
trium, seu consensus Ordinarij, quia jam Pontifex decrevit in sua
Constitutione, quod ita expendantur. Quando autem essent expen-
dendæ in alios pios usus, quia Pontifex non determinavit hos pios
usus, subintrat arbitrium Episcopi ad eos determinandos, seu deter-
minatos per Confratres approbandos. Dictio enim *seu*, tanquam
alternativa disiungit partes dispositionis *L si quis ita legaverit. ff. de ac-
& arg. leg. & notant Bar. in L. si is qui §. utrum, num. 1. ff. de reb. dub.*
Socin. ibid. Franc. in Cap. Licet num. 3. de offic. vicar. in 6. ac proinde
cedit inter diversa, per Gonzales ad *Reg. 8. Cancel. glos 48. num. 19.*
Quæ

Undè cum clausula *arbitrio Episcopi* apponatur alteri tantum parti dispositionis, non afficiet aliam partem.

TERTIO decernit: Quod Confessarij eligendi à Confratribus, si sint sæculares debeant esse approbati ab Ordinario loci: si verò sint Regulares, non solum approbati debeant ab Ordinario loci, sed etiam à suis Superioribus. Verùm de hoc jam egimus uberius supra *parte V. Cap. 2.* solum ambigere quis poterit.

An sufficiat quod sint approbati generaliter pro sæcularibus: an verò requiratur specialis approbatio pro Confraternitatibus?

Resp. Sufficere approbationem in communi, aut in genere pro Sæcularibus, quia in Constitutione Pontificia requiritur indeterminatè approbatio; ad hanc autem conditionem requisitam verificandam, sufficit, si pro Sæcularibus approbati sint: mens autem Pontificis fuit providere, ne passim quicumque Sacerdotes eligerentur, sed ij tantum, quorum idoneitas esset approbata. Ex quo fit, quod si eligerent Regularem approbatum quidem ab Ordinario, sed non à suo Superiore, defectu qualitatis requisitæ electio esset nulla, & talis Confessarius non posset exercere illas facultates, quas privilegia Confraternitatis concedunt.

QUARTO revocat facultates absolvendi dictos Confratres à reservatis & reservandis, tam Apostolicæ Sedi, quàm Ordinario loci, & à quacunque excommunicatione ab homine lata, & dispensandi super quacunque irregularitate, vel ex defectu, vel ex delicto proveniente. Undè quamvis expressè non revocet privilegia, revocat tamen implicitè, quatenus prohibet posse absolvere à quibuscunque reservatis & reservandis, & ab excommunicatione ab homine, & dispensandi super quacunque irregularitate. Undè quamvis concedat usum privilegiorum, quatenus sint in usu, & Concilij Tridentini decretis, ac Romanorum Pontificum Constitutionibus non adversentur, nec revocata sint, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa: revera tamen ita postea per prohibitionem restringere videtur, ut ferè extinguere videatur. Hanc Constitutionis Clementinæ clausulam discutiendo *Lezana Tom. 2. quest. Regular. Cap. 15. num. 18.* quærit, quando privilegia dicantur adversari decretis Concilij Tridentini? Et respondet cum *Rodriquez Tom. 1. quest. Regular. quest. 8. artic. 6.* Portel. in *dub. Regul. verbo Privilegij confirmatio num.*

Ttt 3

452.

In Confessarijs eligendis à Confratribus, qualis approbatio requiratur?

453.

A quibus casibus hi Confessarij possint aut non possint absolvere?

Privilegiorum usus quatenus ipsis permittatur?

Quando
privilegia
dicantur
adversari
decretis
Concilij
Tridentini?

454.

De quibus
decretis
hic Ponti-
fex loqua-
tur?

io, num. 6. tunc dici adversari, quando decreta Concilij habent annexam revocationem privilegiorum, quæ faciunt in contrarium; secus autem quando illam non habent annexam. Hoc etiam videtur approbare Cespedes de *Exempt. Regul. Cap. 24. dub. 376. num. 11.* Quod quidem probabile videtur. Quia cum aliquando Concilium revocet privilegia suo decreto contraria, aliquando verò non revocet, videtur velle adhuc privilegia subsistere, quia si voluisset non subsistere, expressisset; *L. unica §. sin autem C. de caduc. tollen. cap. adientiam de decimis.* Idem etiam tenent Miranda *Tom. 2. Manual. pag. 42. ar. 3. vers. sed alij.* Hieronym. Rodriguez in *Compend. resolut. lib. num. 14.* Tamburin. de *jure Abbat. Tom. 1. distinct. 18. quest. 6. lib. 1. num. 3.*

Alij verò intelligi volunt non solum de decretis, quæ habent annexam revocationem privilegiorum, sed etiam de cæteris, quæ contrariantur privilegia, quamvis ea non revocent. Ita Perizonius *Tom. 2. de privileg. ad Constit. 1. GREGOR. XIII. num. 3. in fine.* Merol. *Tom. 3. Theol. moral. disp. 6. c. 5. dub. 1. num. 20. & 23.* Bonnat. in *praxi Reg. part. 1. Tract. 11. quest. 15. num. 4.* Quia est quidam verus, privilegia esse revocata, & esse contraria; ac proinde CLEMENS VIII. in confirmatione privilegiorum S. Benedicti Vallisletii posuit Clausulam, *dummodo non sint revocata à Concilio, ac Concilio Tridentino non sint contraria.* Tum, quia Concilium Trident. c. 22. de *Regular. sess. 25.* statuit: *Hæc omnia, & singula superioribus Decretis contenta, observari sancta Synodus præcipit, in omnibus Cænobijs, ac Monasterijs, &c. & ponit clausulam derogatoriam, Non obstantibus eorum omnium & singulorum Privilegijs, sub quibuscumque, formulis verborum conceptis.* Verum hæc revocatio se extendit solum ad privilegia contraria Decretis editis in illa *Sessione de Regular.* Fortius urget, quod PIUS IV. in Bulla confirmationis Concilij revocet motu proprio, & ex certa scientia omnia & singula privilegia, exemptiones, facultates, Mare magnum &c. quatenus contrariantur Decretis & Statutis Concilij.

Verum ad hæc cum oppositæ sententiæ Doctoribus respondendum est, quod quando non sunt revocata, non adversantur Concilio, quia Concilium non extendit sua Decreta ad Privilegiatos, quia si extenderet, revocaret privilegia, sicut revocet, quando eos comprehendere. Unde cum Decreta non sint ita universalia, ut omnia

ut omnes complectantur, privilegia non sunt ipsi contraria, quia ut essent contraria, deberent versari etiam circa personas privilegiatas. Et hoc quoque locum habere potest, quando additur illa Clausula, dummodo non sint revocata, nec sub aliquibus revocationibus contineantur, quia licet hæc Clausula sufficiens esset ad excludenda privilegia revocata per Concilium Tridentinum, atque adeo quæ sunt ipsi contraria, juxta modo dicta; attamen ponitur clausula, dummodo Concilij Trident. Decretis &c. ut expressè excludantur privilegia per ipsum revocata, &c. videantur, quæ circa hoc etiam diximus, supra Part. V. Cap. 5.

QUINTO præcipit Pontifex, quod pro literis institutionis, seu aggregationis nihil recipiatur, sed gratis omninò expendantur. Circa quod dubitare quis poterit, an Ministri inferiores, qui de ordine Superiorum literas scribunt, &c. possint aliquod recipere spontè & liberaliter exhibitum? Videtur enim negativè respondendum, quia Pontifex prohibet ne recipiatur à spontè dantibus. Verùm probabile quoque est, quod id non prohibeatur, quia Pontifex loquitur de mercede spontè oblata; ut constat ex illis verbis, *Ac ulla proventus mercede, etiam à spontè dantibus accepta*; undè solùm prohibet id, quod facit, quod expeditio literarum non sit gratuita: non autem prohibet ostensionem aliquam liberalitatis post literas expeditas.

DENIQUE imponit pœnas violantibus hanc suam Constitutionem, nempe Ministris, Superioribus, Officialibus, Ordinum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, privationis officiorum, & inhabilitatis ad ipsa, & alia obtinenda, summo Pontifici reservata, & irritat institutiones, & communicationes gratiarum & privilegiorum. Pro quo advertendum, quod pœna irritationis non habet locum, nisi violetur forma substantialis præscripta à Pontifice, pro institutione & aggregatione Confraternitatum, de qua dictum est supra. Constat enim, quod Pontifex nonnulla præscribit, quæ supponunt jam institutam, aut aggregatam Confraternitatem, nempe circa collectionem elemosynarum, earundem erogationem &c. undè si hæc violeantur, non habebit locum irritatio, quia si Confraternitas sit ritè instituta, aut aggregata, non potest per aliquid superveniens irritari.

455.

Literæ erectionis Cœfratern. gratis omninò expediendæ, & quomodo hoc intelligendum?

456.

Quas pœnas incurrant violantes hanc Constitutionem?

CAPUT